

[Strøm.]

og i de Beregninger, der er opstillet, er der ikke taget Hensyn til de Børgangstillæg paa for Ægtepar 170 + 85 Kr., altsaa 255 Kr., og for enlige 100 + 50 Kr., altsaa 150 Kr., som blev udbetalt sidste Aar, og Rabatkortene er heller ikke medtaget. Beløbene svinger meget stærkt i de enkelte Kommuner; det mindste Beløb for et Ægtepar er sikkert 120 Kr. om Aaret og for enlige 60 Kr. om Aaret, men der er Kommuner, der har ydet helt op til det dobbelte. Naar de ekstra Beløb, jeg her har nævnt, tages i Betragtning, er der sikkert Aldersrentemodtagere, der ikke vil faa ret meget i Tillæg efter det Forslag, der er gennemført, ja, der er nogle, som endda efter min Overbevisning overhovedet ikke vil opnaa at faa en Sum, svarende til den, som de fik udbetalt sidste Aar. Jeg synes derfor, at det Skema, der er opstillet, maa tages med alt muligt Forbehold.

Der er jo ogsaa mange andre end Rente-modtagere, der plejer at faa tildelt Rabatkort; det drejer sig om Personer med store Forsørgerbyrder, det drejer sig om arbejdsløse Medlemmer af Arbejdsløshedskasser og dermed økonomisk ligestillede, og det drejer sig om Personer, der helt eller delvis modtager deres Underhold af det offentlige Forsørgelsesvæsen. Vil man fra de tre Partiers Side hævde, at man ved Gennemførelse af Lovforslaget om Ændringer af Alders- og Invalidrenten har taget Hensyn til Rabatkortene og inkluderet dem i de Ydelser, som nu gives efter 1. Juli, kan man i hvert Fald ikke med nogen som helst Ret hævde, at det ogsaa er sket for alle de andre, der plejer at faa disse Rabatkort. Saa vidt jeg har forstaaet, regner man i Socialministeriet med, at af de ca. 50 Mill. Kr., der har været stillet til Raadighed til Uddeling af Levnedsmidler det sidste Aar, er ca. 20 Mill. Kr. kommet Alders- og Invalidrentemodtagere til gode; det er og kan naturligvis kun være et Skøn. Der er altsaa andre økonomisk daarligt stillede Medborgere, nemlig dem, jeg nævnte før, der har faaet Rabatkort for ca. 30 Mill. Kr. sidste Aar, og disse Medborgere berøres jo ikke af det, som er gennemført for Alders- og Invalidrentemodtagerne.

Naar man i Bilaget til Betænkningen nu siger, at der er sket Forbedringer i Arbejdsløshedslovgivningen, saa kommer jeg dog til at gøre opmærksom paa, at den Lov, der blev vedtaget af Venstre, Konservative og Det radikale Venstre her i Foraaret, betød en Forringelse for de arbejdsløse, og at de arbejdsløse siden denne Lovs Ved-

tagelse har faaet Rabatkort — det fik de for Resten ogsaa før Forringelsen —, og der er overhovedet ikke sket noget, der i Forholdet til de arbejdsløse berettiger til at sige, at de har faaet Dækning for Rabatkortene. Jeg gør opmærksom paa, at ved den Ændring, der fandt Sted den 1. Marts 1946, blev Understøttelserne for arbejdsløse pr. Maaned nedsat for nogle med 60 Kr., for andre med 52 Kr. 50 Øre og saadan ned efter indtil Forsørgere med 2 Børn, der fik en Nedsættelse paa 2 Kr. 50 Øre om Maaned; først naar vedkommende arbejdsløse havde 3 Børn og derover, kunde der finde en Forhøjelse Sted af de Beløb, de kunde faa udbetalt. Men da vi i vore Arbejdsløshedskasser har den saakaldte $\frac{4}{5}$ -Grænse, vil det simpelt hen sige, at for disse arbejdsløse med mange Børn, med store Forsørgerbyrder, vil det ikke være gørligt at faa Kompensation; selv om der i Arbejdsløshedsloven er skabt en Mulighed, faar de det altsaa ikke; og det vil sige, at de nu ogsaa maa miste de Rabatkort, som har været til Hjælp for dem. Jeg understreger altsaa, at de arbejdsløse, baade dengang de fik en højere Understøttelse, før Nedsættelsen i Marts Maaned, og efter Nedsættelsen, som Arbejds- og Socialministeren paastaar var en Forhøjelse, har faaet tildelt Rabatkort, saa jeg forstaar ikke, at de 3 Partier nu pludselig er kommet til det Resultat, at de arbejdsløse har faaet Dækning.

I Bilaget staar der endvidere noget om, at der ved Lov Nr. 26 af 31. Januar 1946 om ekstraordinær Hjælp til visse arbejdsløse Forsørgere, som ikke er berettigede til Understøttelse gennem Arbejdsløshedsforsikringen, er gennemført visse Forbedringer, som delvis har kompenseret Rabatydelsernes Bortfald. Nu er det imidlertid saaledes, at denne Lov af 31. Januar 1946 ophævedes, da vi forleden vedtog Loven om offentlig Forsorg, og der er ikke i den nye Lovs Bestemmelser noget, der efter min Mening afløser Rabatkortene. For den Gruppe Medborgere bortfalder altsaa ikke alene den Hjælp, de fik efter Loven af 31. Januar 1946, men ogsaa, hvis man ikke vil stemme for vort Forslag om en Fortsættelse af Uddelingen af Rabatkort, denne Mulighed for Hjælp. Ogsaa her er der altsaa Tale om en direkte Forringelse.

Der siges ogsaa i Bilaget, at i Kraft af de højere Satser, som er gennemført for Aldersrentemodtagere, vil de kommunehjælpsunderstøttede kunne faa en højere Understøttelse af de sociale Udvalg. Den Grænse, der ved Lovens Gennemførelse forleden blev sat, er imidlertid efter Social-